

УДК - 341:005.336.4

*Рекомендовано до публікації вченою радою
Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса
Грінченка (протокол № 9 від 24 грудня 2021 р.)*

Сучасне право: міжнародний вимір і національний досвід. Матеріали міжнародного круглого столу, 2 лист. 2021 р. / Київський університет імені Бориса Грінченка. [Електронне видання] Київ, 2022. 253 с.

Матеріали
міжнародного круглого столу, організованого:

Київським університетом імені Бориса Грінченка (*Київ, Україна*)
Європейським гуманітарним університетом (*Вільнюс, Литва*)
Академією публічного управління Республіки Молдова (*Кишинев
Республіка Молдова*)

Національним університетом політичних досліджень та державного управління (*Букурешть, Румунія*)

Батумським державним університетом імені Шота Руставелі (*Батумі, Грузія*)

Редакційна колегія:

І.А. Грицяк
Л.О. Тимченко
І.В. Братко
В.М. Яблонський

*Матеріали подані в авторській редакції.
Редакційна колегія збірника не несе відповідальності за зміст тез доповіді
та може не поділяти думку автора.*

УДК - 341:005.336.4

© Київський університет імені Бориса Грінченка, 2022

ЗМІСТ

Секція І. ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВОЗНАВСТВО: ВІД ТЕОРЕТИЧНИХ НАПРАЦЮВАНЬ ДО ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ

Євтеєва Д., Борисов В.	7
Щодо відмежування адміністративного правопорушення за ст. 44 ³ КУпАП України від кримінального правопорушення за ст. 325 КК України у контексті запобігання поширенню інфекційним хворобам	
Нашинець-Наумова А.	11
Кіберпростір як невід’ємна частина сучасного світового суспільства	
Партенадзе О., Власова Г.	15
Компаративістський підхід у кримінальному праві та процесі (на прикладі деяких зарубіжних країн)	
Stochină A.	17
Dificultățile asigurării dreptului la un trai decent în Republica Moldova	
Басиста І.	24
Відновні практики у кримінальному процесуальному законодавстві: міжнародний досвід та національні надбання	
Ланкін А.	32
Досвід США щодо участі прокурора у кримінальному провадженні	
Odainic M.	36
Prevenirea și combaterea corupției în achizițiile publice – aspect comparate	
Dulschi S.	46
Aspecte privind cultura politică în Republica Moldova	
Братко І.	53
Сучасне порівняльне правознавство: тенденції та виклики	
Задорожний Ю.	57
Витоки формування системи права романо-германської правової сім’ї	
Сергієнко Н.	61
Завдання цивільного процесу за законодавством України та Німеччини: порівняльний аспект	
Dulschi I.	64
Mandatul reprezentativ al alesului poporului: esență și contradicții	
Чернега А.	70
Державотворча роль принципу поділу державної влади в Конституції Пилипа Орлика 1710 року	
Завидняк І.	75
Напрями вдосконалення міжнародного співробітництва під час розслідування ухилень від оподаткування транснаціонального характеру	
Кисельова М.	81
Досвід міністерства транспорту США (DOT) у боротьбі із відволіканням під час керування транспортним засобом	

Секція II. ВРЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Яблонський В.	84
Пострадянський простір: «ідея» чи «місце місць»?	
Давлетов О., Айяд Я.	88
Зовнішня політика Королівства Йорданії (1990 – початок 2000-х рр.): йордансько-американський вектор	
Люк Т.	93
Гуманітарний чинник в сучасних міжнародних конфліктах	
Пістракевич О.	98
Інструменти боротьби з дезінформацією в ЄС	
Лісовська М.	101
Туризм як інструмент публічної дипломатії (на прикладі Болгарії)	
Бессонова М., Бистра В.	105
Врегулювання міграційних процесів в умовах пандемії COVID-19 (на прикладі США та Канади)	
Ворошилова І., Савенко О.	111
Роль медіа-фактору у формуванні іміджу держави	
Шумська Т.	115
Роль Гренландії у сучасній системі міжнародних відносин	
Гаценко А. Пістракевич О.	119
Впровадження стандартів НАТО в сфері інформаційної безпеки в контексті євроатлантичної інтеграції України	

Секція III. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ. ЄВРОПЕЙСЬКЕ ПРАВО В СУЧАСНИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ РЕАЛІЯХ

Грицяк І.	123
Європейське інституційне право в міжнародно-правовій системі	
Cebotari S.	127
Respectarea principiului „pacta sunt servanda” în relația Federația Rusă- Republica Moldova. Unele considerațiuni	
Вашкевич А.	133
Мірныя і нямірныя сходы у святле артыкула 11 еўрапейскай канвенцыі па правах чалавека і практыкі еўрапейскага суда па правах чалавека	
Шамраєва В.	138
Політика санкцій у рамках реалізації безпекової політики ЄС	
Буличева Н., Буличев А.	143
Аналіз європейського досвіду державного регулювання господарської діяльності та можливість його використання в Україні	
Москаленко О.	147
«Нормативна Сила Європи» – справа України	
Хатнюк Н.	153
Актуальні питання міжнародних приватних правовідносин	
Чаплюк О.	160
Міжнародна правотворчість як механізм збалансування міжнародних відносин у сучасному світі	

Петрина В.	164
Міжнародний комерційний арбітраж: понятійні проблеми в українському праві	
Коваль Н.	169
Децентралізація в Україні та дотримання європейських стандартів	
Dodi С.	172
Human rights and the Artificial Intelligence	
Павко Я.	177
Європейська зелена угода як складова євроінтеграційного курсу України	
Кушевська Н.	181
E-learning as a prospective model for teaching foreign languages during distance learning	
Єфіменко М.	185
Політика національної ідентичності: принципи та засади формування за часів Тоні Блера	
Fokina N.	189
State aid case-law of the Court of Justice of the European Union as the source of inspiration for Ukrainian national competition authority and courts in litigation with state aid grantors	
Жаріловская М.	192
Роля європейського союзу у регулюванні приватних воєнних і ахоўних кампаній	
Секція IV. ТРИБУНА МОЛОДОГО ВЧЕНОГО	
Федькова І., Омельченко А.	198
Між Росією та Заходом: географічне положення України та Грузії як фактор вступу до НАТО	
Шкіря Г., Панченко В.	202
Кібертероризм у міжнародно-правовому аспекті	
Нікітенко Н., Маклюк О.	204
Фолклендський конфлікт: територіальні претензії VS внутріполітичні проблеми	
Матківська Н., Тимченко Л.	209
Процедура визнання держав: міжнародно-правові рішення та гострі кути проблеми (приклад Південного Судану та Держави Палестина)	
Бабяк М., Орел Л.	215
Інститут опіки та піклування в Україні та країнах Європи	
Орехов О., Орел Л.	221
Зарубіжний досвід регулювання земельних відносин та можливості його адаптації в Україні	
Волошин Л., Орел Л.	226
Порівняльний аналіз майнових та особистих немайнових прав України, Федеративної Республіки Німеччини та Республіки Польщі	
Капішон А., Чаплюк О.	232
Ефективність екологічного права на сучасному етапі розвитку міжнародних відносин: нагальні проблеми та виклики	

<i>Кирилюк А., Ілюк Т.</i>	236
Роль інформаційного чинника у врегулюванні політичних конфліктів гібридного типу	
<i>Іванів С.-М., Баклан О.</i>	240
Європейські стандарти адміністративного процесу та практика Європейського суду з прав людини, її значення для адміністративного судочинства	
<i>Борисенко В., Чернега А.</i>	244
Місце булінгу в українському законодавстві	
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ	248

Марина Бессонова,
Київський університет імені Бориса Грінченка,
м. Київ, Україна
m.bessonova@kubg.edu.ua, mmbessonm@gmail.com

Вікторія Бистра,
Київський університет імені Бориса Грінченка,
м. Київ, Україна
vobystra.fpmv21@kubg.edu.ua

ВРЕГУЛЮВАННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19 (НА ПРИКЛАДІ США ТА КАНАДИ)

Settlement of migration processes under the COVID-19 pandemic circumstances (on the example of the USA and Canada)

Пандемія COVID-19 стала глобальним явищем не тільки за своїми масштабами, бо охопила всі без винятку населені регіони світу, але й за своїми наслідками, які проявляються у всіх сферах життєдіяльності сучасних суспільств. Економічні, політичні, демографічні, соціальні, інформаційні та інші процеси зазнали подекуди докорінних змін, спровокованих необхідністю враховувати нові умови. Актуальність вивчення вимірів пливу пандемії на ті чи інші сфери життя людства як на рівні регіонів, так на рівні окремих країн є цілком обґрунтованою. У даному матеріалі пропонується стислий огляд тих змін, які були спровоковані пандемією COVID-19 у міграційних процесах, адже локдаун та обмеження у пересуваннях між країнами істотно позначилися саме на цій сфері. Для аналізу були взяті лише дві країни – США та Канада, однак й інші країни та регіони світу також зазнали істотних змін. США та Канада були обрані тому, що ці країни з часів свого заснування були «країнами мігрантів», і зараз вони є привабливими для переселенців з усіх регіонів світу. Тож, метою дослідження, результати якого презентовані у цій публікації, є аналіз основних змін у врегулюванні міграційних процесів в умовах пандемії COVID-19 на прикладі США та Канади.

Пандемія COVID-19 глибоко вплинула на можливість іноземних громадян подорожувати до Сполучених Штатів у будь-якому статусі. Починаючи з лютого 2020 р. адміністрація Трампа ввела п'ять окремих обмежень на поїздки для осіб, які були присутні в деяких країнах, де спостерігалися епідемії COVID-19. В ході поширення пандемії, 20 березня 2020 р. Державний департамент США призупинив постійні візові послуги у всіх посольствах та консульствах по всьому світу, у тому числі скасував усі призначення на прийом іммігрантів та неіммігрантів. Це призупинення стосувалося претендентів як на імміграційні візи на основі працевлаштування, так і на основі возз'єднання сімей, включаючи родичів

громадян США, законних постійних резидентів, а також заявників на неімміграційні візи для відвідувачів країни, студентів та кваліфікованих працівників. Однак, Державний департамент продовжив обробку всіх справ щодо отримання візи Н-2, включаючи тимчасових працівників сільського господарства, і дозволяв приймати екстрені візи [10].

У США навесні-влітку 2020 р. було призупинено видачу «зелених карт» для імміграції до США на 60 днів з можливістю продовження, за винятком громадян, які перебували у шлюбі, а також для неодружених дітей власників «зеленої карти», які не досягли 21 року, а також заявників на отримання «зеленої карти», які вже жили і працювали у США, і тих, хто шукав роботу лікарем, медсестрою або іншим фахівцем у сфері охорони здоров'я; на тимчасові гостьові візи, які видавалися сезонним працівникам. Також було обмежено перетин кордону з Канадою та Мексикою в усіх випадках, крім життєво необхідних (заборона не поширювалася на вантажні перевезення); запроваджено обмеження на поїздки до США іноземних громадян, які упродовж останніх 14 днів перебували на території будь-якої з 26 європейських країн членів Шенгенської Угоди, а також Бразилії, КНР, Республіки Корея та Ісламської Республіки Іран [4].

З початку пандемії COVID-19 адміністрація Трампа видала щонайменше 48 змін, які торкалися майже всіх аспектів імміграційної системи. Деякі з цих правил були тимчасовими та являли собою необхідну реакцію на різноманітні наслідки COVID-19. Інші нововведення були розумними змінами, але вони передбачали необмежений термін дії, тож дозволяли обмеженням потенційно залишатися в силі ще довго після того, як вони більше не були потрібні. Інші зміни у політиці адміністрації Д. Трампа щодо мігрантів використовували пандемію як привід для запровадження імміграційних обмежень, які були частиною імміграційних цілей адміністрації Трампа ще задовго до поширення COVID-19.

Серед них можна виділити 6 напрямів: заходи, що впливають на вразливі категорії населення; заходи, що стосуються міжнародних туристів; заходи, що стосуються основних робітників-іммігрантів; заходи, що стосуються фізичних осіб, справи яких розглядаються в імміграційних судах; заходи, що стосуються осіб, відносно яких прийняті виконавчі рішення та внутрішнє переміщення; заходи, що стосуються громадян США та резидентів США. Так, наприклад, була призупинена програма *Trusted Traveler Program*, що дозволяла прискорений в'їзд мандрівникам, чії кандидатури були попередньо схвалені відповідними органами влади [15].

Під час виборчої кампанії 2020 р. прогнозувалося, що на тлі пандемії міграційна політика, найімовірніше, не буде пріоритетом нової влади. Джо Байден заявляв, що планує збільшити дозвіл на перебування у США тимчасовим працівникам, послабити візові обмеження для іноземних спеціалістів та міжнародних студентів, призупинити зведення

стіни на кордоні із Мексикою і закрити приватні імміграційні центри для тимчасового утримання [3]. Після перемоги на виборах адміністрація Байдена продовжила працювати в умовах пандемії. У лютому 2021 р. речниця Білого дому Джен Псакі анонсувала зміни в імміграційній політиці США, та відзначила, що в умовах пандемії мігранти поки частіше отримуватимуть відмови під час в'їзду в країну, оскільки їх прибуття до країни нині «не на часі» [13]. Тим не менш, певні напрацювання попередньої адміністрації були змінені. Серед перших кроків Байдена у цьому напрямку було негайне припинення будівництва стіни на кордоні з Мексикою, обґрунтовані необхідністю переглянути договори та способи перенаправлення грошей на будівництво стіни. Далі він зняв заборону на в'їзд мусульман до США. Байден також скасував одне із перших розпоряджень Трампа, яке вбачало, що приблизно 11 мільйонів людей – нелегальних іммігрантів мають бути депортовані із США [5].

Загалом можна сказати, що у сфері імміграційної політики обидві адміністрації як Трампа, так і Байдена швидко зорієнтувались в умовах глобальної пандемії на свою користь. Адміністрація Трампа вжила сотні заходів щодо обмеження як легальної, так і нелегальної імміграції, включаючи політику нульової толерантності щодо перетину кордону, яка призвела до примусового розлучення тисяч сімей та вимагала від осіб, які шукають притулку, чекати розгляду їхніх справ у Мексиці. Байден своєю чергу вислав близько 5000 гаїтян, які перетнули кордон США та Мексики в Дель Ріо, штат Техас [8], проте скасував одне із перших розпоряджень Трампа. На превеликий жаль пандемія не закінчилась, однак, змінила свої швидкі темпи росту хворих на COVID-19 і виклики щодо врегулювання імміграційних процесів в умовах пандемії раз за разом виникатимуть у США.

Пандемія істотно вплинула і на імміграційні процеси у Канаді. Так само, як і більшість країн світу, Канада почала вводити додаткові обмеження, аби зменшити приїзд до країни тих, хто потенційно міг збільшити рівень захворюваності. Так, навесні 2020 р. було заборонено в'їзд до Канади іноземців; було обмежено функціонування кордону з США, зокрема, заборонено перетин кордону з туристичною метою або для здійснення покупок (крім вантажних перевезень та поїздок з діловою метою). Також було прийнято рішення про те, що усі особи, які прибувають до Канади, зобов'язані дотриматися 14-денної самоізоляції, незважаючи на наявність чи відсутність у них симптомів коронавірусу. Такий план мав передбачати шляхи забезпечення особи їжею та проживанням, уникаючи контактів з представниками особливо вразливих до COVID-19 груп населення. Було припинено авіасполучення із США, а також встановлено заборону на захід в канадські порти до липня 2020 р. кораблів та круїзних лайнерів, на яких знаходиться більше 500 осіб [4].

Крім нормативних документів, які власне визначають імміграційну політику Канади, важливого значення в часи пандемії набули регулювання Закону про Департамент охорони здоров'я, Закону про Агентство охорони здоров'я Канади та Закону про карантин [9]. З метою мінімізації ризику зараження COVID-19 у Канаді було прийнято низку відповідних наказів, перший з яких датований 03 лютим 2020 р., останній – 15 вересням 2021 р. Перші накази (№ 2020-0059 від 03 лютого 2020 р., № 2020-0070 від 17 лютого 2020 р., № 2020-0071 від 19 лютого 2020 р.) впроваджували карантин та самоізоляцію для тих, хто прибував до Канади (з провінції Хубей (Китай) [11], потім з усіх інших країн, де спостерігався спалах епідемії, та з яких запроваджувалася евакуація громадян (повернення додому)). Наказом № 2020-0157 від 18 березня 2020 р. запроваджувалася заборона в'їзду до Канади особам, які не є громадянами Канади або постійними жителями, у тому числі і особам без громадянства, які прибували до країни літаками. Дія наказу спочатку визначалася терміном до 30 червня 2020 р. [12]. Через два дні був виданий ще один наказ № 2020-0161 від 20 березня 2020 р., яким заборонялося в'їзд не громадянам Канади, яка хотіли в'їхати з території США. Виключення становили категорії такі як: найближчі родичі, постійні мешканці Канади (цей статус визначався відповідно до Закону про імміграцію та захист біженців), особи, зареєстровані як індіанці (відповідно до Закону про індіанців) та низка інших категорій (наприклад, особа, яка в'їжджає в Канаду на запрошення міністра охорони здоров'я з метою надання допомоги в боротьбі з коронавірусною хворобою COVID-19, або особа, перебування якої в Канаді, на думку міністра закордонних справ, міністра громадянства та імміграції або міністра громадської безпеки та готовності до надзвичайних ситуацій, відповідає національним інтересам). У перших наказах встановлювався термін дії обмежень, але у зв'язку із поширенням епідемії нові накази подовжували означені заборони. Крім згаданих, у 2020 р. таких наказів було прийнято 22, у 2021 р. – 16 [9]. Накази були двох основних типів – про заборону на в'їзд із США та про заборону на в'їзд з будь-якої країни, крім США.

У 2021 р. з метою обмеження подальшого поширення коронавірусу в Канаді, на всіх прикордонних переходах продовжують діяти обмеження на поїздки [7]. Так, усі категорії тих, хто бажає в'їхати до Канади, поділені на дві великі групи: (1) громадяни Канади (включаючи тих, хто має подвійне громадянство), постійні мешканці Канади; особи, зареєстровані згідно із Законом про індіанців; особи, які перебувають під захистом (статус біженця), (2) іноземні громадяни (включно із громадянами США). При цьому, іноземні громадяни мають відповідати всім вимогам щодо в'їзду до Канади відповідно до Закону про імміграцію та захист біженців, мати при собі відповідні документи. На тих, хто може в'їжджати, поширюються карантинні обмеження (носіння масок; самоізоляція; реєстрація у

додатку ArriveCAN, до якого вноситься інформація про вакцинацію або перенесену коронавірусну хворобу або про результати тестів [14]).

Варто зазначити, що зростання населення Канади у 2020 р. значно скоротилося через пандемію COVID-19. З 2016 р. міжнародна міграція складала понад три чверті загального приросту населення Канади, досягнувши 85,7% у 2019 р. Після прикордонних обмежень і обмежень на поїздки для стримування поширення COVID-19 у березні 2020 р. цей відсоток знизився до 58,0%. Приріст населення через міжнародну міграцію у 2020 році був на 80% нижчим, ніж у 2019 р. З Канади більше виїхало непостійних мешканців, ніж приїхало у 2020 р. (-8 6 535 особи) [6].

Ця тенденція зниження міжнародної міграції характерна не тільки для Канади, а й для інших країн світу. У 2020 р. Канада прийняла 184 624 іммігранта (план Міністерства імміграції, біженців та громадянства Канади становив 341 000 осіб), що майже вдвічі менше, ніж у 2019 р., і це найнижчий показник за будь-який рік з 1998-го року.

Імміграційна політика Канади ще з останньої чверті ХХ ст. була спрямована на забезпечення потреб канадської економіки, тож зацікавленість у висококваліфікованих фахівцях певних спеціальностей та робочих руках для певних галузей визначали орієнтацію на формування держави, відкритої для переселенців [1, С. 46-47].

Однак пандемія та спричинені нею міжнародні обмеження на пересування по суті зупинили імміграційні потоки до Канади, хоча Міністерство імміграції, біженців та громадянства не припиняло приймати й обробляти заявки на імміграцію до країни. Тож канадський уряд переглянув показники щодо прийняття нових мігрантів, бо очікує зростання міграційного потоку протягом наступних трьох років аби компенсувати нестачу й упевнитися, що Канада має необхідну для її економіки кількість працівників, що є важливим не тільки для внутрішнього ринку праці, а й для забезпечення конкурентоспроможності на світовій арені. Так, 2021-2023 рр. передбачалося, що Канада прийматиме іммігрантів у кількості близько 1% від населення країни. Зокрема 401 тис. нових постійних мешканців – у 2021-му, 411 тис. – у 2022-му та 421 тис. у 2023 році [2].

У цілому, у даній публікації окреслені лише деякі проблеми впливу пандемії на імміграційні процеси та законодавче врегулювання у США та Канаді. Спільним для обох країн є те, що упродовж пандемії обидві країни запровадили законодавчі норми, які обмежили потоки мігрантів до них. Відмінним є те, що для США головною залишилася проблема нелегальної імміграції, що має і суто політичний контекст; у той час як для Канади важливим виміром залишилося збільшення кількості населення завдяки мігрантам, спрямоване на забезпечення потреб канадської економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бурцева М.В. Основні віхи лібералізації імміграційної політики Канади у 1945-2012 рр. *Американська історія та політика: науковий журнал*. К.: Історичний факультет, кафедра нової та новітньої історії зарубіжних країн, 2019. № 6. С. 41–50. URL: http://www.americanstudies.history.knu.ua/wp-content/uploads/2019/11/6_Burtseva.pdf
2. Коронакриза: Канада прийматиме більше мігрантів. *Укрінформ*. 31 жовтня, 2020. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/3127263-kanada-prijmatime-bilse-migrantiv.html>
3. Майбутня міграційна політика Байдена – чи будуть скасовані розпорядження Трампа. *Голос Америки*. 19 листопада, 2020. URL: <https://ukrainian.voanews.com/a/migracijna-polityka-tramp-baiden/5668851.html>
4. Оперативна інформація щодо заходів, які вживаються іноземними країнами з протидії розповсюдженню COVID-19. *Міністерство закордонних справ України*. 21.06.2020. URL: <https://mfa.gov.ua/news/operativna-informaciya-shchodo-zahodiv-yaki-vzhivayutsya-inozemnimi-krayinami-z-protidii-rozprovsyudzhennyu-covid-19>
5. Biden's first act: Orders on pandemic, climate, immigration. *The Associate Press*. 20 January, 2021. URL: <https://apnews.com/article/joe-biden-executive-orders-b5b409da08e42414b9a12e2c67ee2df6>
6. Canada's population estimates, fourth quarter 2020. *Statistics Canada*. 18 March, 2021. URL: <https://www150.statcan.gc.ca/n1/daily-quotidien/210318/dq210318c-eng.htm>
7. Find out if you can enter Canada. *Government of Canada*. 04 October, 2021. URL: https://travel.gc.ca/travel-covid/travel-restrictions/wizard-start?utm_source=canada-ca_imm_travel-restrictions-exemptions&utm_medium=redirect&utm_content=en#foreign
8. Fox B. New Biden rules would limit arrest, deportation of migrants. *The Associate Press*. 01 October, 2021. URL: <https://apnews.com/article/immigration-donald-trump-joe-biden-mexico-arrests-af64610730b9c603b592101e4a7ddfa8>
9. List of Acts and Regulations. *Government of Canada*. 05 October, 2021. URL: <https://www.canada.ca/en/public-health/corporate/mandate/about-agency/acts-regulations/list-acts-regulations.html>
10. Loweree J., Reichlin-Melnick A., Ewing W. The Impact of COVID-19 on Noncitizens and Across the U.S. Immigration System. *American Immigration Council*. 30 September, 2020. URL: <https://www.americanimmigrationcouncil.org/research/impact-covid-19-us-immigration-system?>
11. Minimizing the Risk of Exposure to 2019-nCoV Acute Respiratory Disease in Canada Order (Hubei Province) Emergency Order in Council 2020-0059. *Government of Canada*. 03 February, 2020. URL: <https://orders-in-council.canada.ca/attachment.php?attach=38812&lang=en>
12. Minimizing the Risk of Exposure to COVID-19 Coronavirus Disease in Canada Order (Prohibition of Entry into Canada). Emergency Order in Council 2020-0157. *Government of Canada*. 18 March, 2020. URL: <https://orders-in-council.canada.ca/attachment.php?attach=38952&lang=en>
13. Press Briefing by Press Secretary Jen Psaki, February 10, 2021. *Whitehouse.gov* 10 February 2021. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/press-briefings/2021/02/10/press-briefing-by-press-secretary-jen-psaki-february-10-2021/>
14. Use ArriveCAN to enter Canada. *Government of Canada*. 19 November, 2021. URL: <https://www.canada.ca/en/public-health/services/diseases/coronavirus-disease-covid-19/arrivecan.html>
15. Zak D. Immigration-related Executive Actions During the COVID-19 Pandemic. *National Immigration Forum*. 18 November, 2020. URL: <https://immigrationforum.org/article/immigration-related-executive-actions-during-the-covid-19-pandemic/>

Відомості про авторів*

Айяд Ясер Маджет Мохаммад, аспірант кафедри всесвітньої історії та міжнародних відносин Запорізького національного університету.

Бабяк Максим Олегович, здобувач 2 курсу бакалаврату Київського університету імені Бориса Грінченка, освітня програма «Право».

Баклан Олег Володимирович, професор кафедри публічного та приватного права Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка, доктор юридичних наук, професор.

Басиста Ірина Володимирівна, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Львівського державного університету внутрішніх справ, член Науково-консультативної ради при Верховному Суді, доктор юридичних наук, професор.

Бессонова Марина Миколаївна, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин та міжнародного права Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат історичних наук, доцент.

Бистра Вікторія Олександрівна, здобувачка 1 курсу магістратури Київського університету імені Бориса Грінченка, освітня програма «Регіональні студії»

Борисенко Владислава Ігорівна, здобувачка 2 курсу магістратури Київського університету імені Бориса Грінченка, освітня програма «Право»

Борисов Вячеслав Іванович, радник при дирекції Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташиса Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, професор.

Братко Ірина Василівна, доцент кафедри міжнародних відносин та міжнародного права Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат юридичних наук, доцент.

Буличев Андрій Олегович, начальник відділу Державного науково-дослідного інституту МВС України, кандидат наук.

Буличева Наталія Анатоліївна, доцент кафедри публічного та приватного права Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат юридичних наук, доцент.

---

* Інформація про авторів вказана станом на момент подання матеріалів до оргкомітету Міжнародного круглого столу.

Київський університет імені Бориса Грінченка
Факультет права та міжнародних відносин
Кафедра міжнародних відносин та міжнародного права

**СУЧАСНЕ ПРАВО:
МІЖНАРОДНИЙ ВИМІР І НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОСВІД**

Матеріали
міжнародного круглого столу
2 листопада 2021 року
м. Київ

Редакційна колегія:

І.А. Грицяк
Л.О. Тимченко
І.В. Братко
В.М. Яблонський

2022 р.